N°. 173.

1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is ƒ 30 in het jaar; die van de Courant alleen ƒ 20 en die van het Bijblad alleen ƒ 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

ZATURDAG 23 JULIJ.

NEDERLANDEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

Blijkens mededeelingen van onderscheidene telegraafbesturen, zijn de onderstaande telegraafkantoren geopend en voor de Nederlandsche kantoren bereikbaar gesteld, als:

in Oostenrijk,

te *Krems* en *Stokerau*, ieder met beperkte dagdienst en tegen 4.20 gl. per enkel berigt van alle Nederlandsche kantoren;

in Beijeren,

te Germersheim, voorloopig tegen de prijzen welke voor Spiers worden gegeven;

in Belgie,

de spoorwegdiensttelegraafkantoren te Baume, Bracquegnies, la Louvrière, L'Olive en Ternath, tegen dezelfde voorwaarden en prijzen, voor de vier eerste als naar Mons, en voor het laatste als naar Aalst;

in Frankrijk,

te *Ussel* met beperkte dagdienst en met prijzen als naar Tulle;

in Rusland,

te Hapsal, voor berigten in de Duitsche en Fransche talen met prijzen als naar *Pskow.*

Voorts zijn nog in Frankrijk de kantoren te *Eaux-Bonnes* en *Trouville* weder voor den duur van den badtijd geopend en is in plaats van het bestaande spoorwegdiensttelegraafkantoor te *Étampes* een rijkskantoor met beperkte dagdienst, op dezelfde voorwaarden bereikbaar gesteld. Daarentegen is het kantoor te *Conegliano* in het Venetiaansche opgeheven.

Het telegraafkantoor te Baden-Baden is van den 12den Julij tot den laatsten September eerstkomende, tot middernacht open.

'sGravenhage, den 21sten Julij 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* van eergisteren brengt den tekst der aanspraak welke Keizer Napoleon den 19den dezer, bij zijne terugkomst uit Italie, op het paleis te Saint Cloud tot de groote staatsligchamen heeft gehouden. Dit staatsstuk, waarvan de hoofdinhoud reeds eergisteren in onze telegraphische mededeelingen vermeld is, luidt aldus:

» Daar ik mij weder bevind onder u, die gedurende mijne afwezigheid de Keizerin en mijnen zoon met zoo veel verknochtheid hebt omringd, gevoel ik behoefte om u eerst te danken en vervolgens aan te wijzen wat de drijfveer van mijn gedrag is geweest.

» Toen het Fransche en het Sardinische leger na eenen voorspoedigen veldtogt van twee maanden onder de muren van Verona kwamen, moest de strijd onvermijdelijk van aard veranderen, zoowel uit het militaire als uit het politieke oogpunt. Ik was als door eene beschikking des noodlots verpligt eenen vijand, welke achter groote vestingen verschanst stond en door de onzijdigheid van het omliggende grondgebied tegen afleidingen op zijne flanken beveiligd was, van voren aan te vallen; en den langdurigen en onvruchtbaren strijd van belegeringen aanvangende, vond ik tegenover mij Europa, gewapend en gereed om òf den voortgang onzer wapenen te betwisten òf wel de ons treffende tegenspoeden erger te maken.

» Evenwel zou de moeijelijkheid der onderneming noch mijn besluit aan het wankelen gebragt, noch de aandrift van mijn leger gestuit hebben, ware het niet dat de aan te wenden middelen niet in evenredigheid met de te verkrijgen uitkomsten stonden. Men moest besluiten om zich stoutweg heen te zetten over de door het grondgebied van onzijdige staten ons in den weg staande hindernissen en alsdan bereid zijn om aan den Rhijn even zeer als aan de Etsch te oorlogen. Bovenal moest men openlijk in de medewerking der revolutie steun zoeken. Er moest nog meer bloed van onschatbare waarde, hetwelk reeds in te ruime mate gestroomd had, vergoten worden. Kortom, ten einde de zege te behalen moest men in de waagschaal stellen wat een souverein niet anders op het spel mag zetten dan voor 's lands onafhankelijkheid.

» Staakte ik mijnen togt, het was dus niet wegens vermoeidheid of uitputting, ook niet omdat ik de edele zaak, die ik bevorderen wilde, ontrouw werd, maar omdat er iets was hetgeen in mijn hart nog luider sprak, te weten: Frankrijks belang.

» Denkt gij dan, dat het mij niet hard viel, perken te stellen aan den strijdlust van die soldaten welke, opgewonden door de behaalde overwinning, niet anders verlangden dan voorwaarts te rukken?

» Denkt gij, dat het mij niet hard viel, openlijk en voor Europa's oog mijn programma in te korten en de landstreek tusschen den Mincio en de Adriatische Zee daaruit te nemen?

» Denkt gij, dat het mij niet hard viel, in regtschapen gemoederen edele wenschen te zien vervliegen, vaderlandlievende verwachtingen te zien verdwijnen?

» Ter bevordering van Italie's onafhankelijkheid heb ik ondanks Europa's weêrzin oorlog gevoerd; zoodra het lot van mijn eigen land in gevaar kon komen, heb ik vrede gemaakt.

» Wil dit nu zeggen dat onze inspanning en onze opofferingen geheel vruchteloos zijn? Neen. Wij mogen, gelijk ik in den afscheidsgroet aan mijne soldaten heb gezegd, op dezen korten veldtogt roem dragen. In vier gevechten en twee veldslagen is een talrijk leger overwonnen, hetwelk voor geen ander in goede inrigting en in dapperheid onderdoet. De Koning van Piemont, die weleer de wachter der Alpen werd genoemd, zag zijn land van den binnen gedrongen vijand verlost en de grensscheiding zijns gebieds van den Ticino verlegd naar den Mincio. Het denkbeeld van eene Italiaansche nationaliteit is erkend door degenen, door welke het tot dus ver op het zeerst werd bestreden. Al de souvereinen van het schiereiland begrijpen eindelijk de dringende behoefte aan heilzame hervormingen.

» Alzoo zal de vrede, dien ik heb gesloten, na een nieuw blijk van Frankrijks militaire sterkte gegeven te hebben, vruchtbaar in gelukkige uitwerkselen zijn; deze uitwerkselen zullen in de toekomst met elken dag meer aan het licht komen, tot bevordering van Italie's geluk, van Frankrijks invloed en van Europa's rust."

— Een ministerieel blad van Parijs, *le Pays*, berigt thans stellig, dat tegen het einde der loopende maand een gevolmagtigde van Frankrijk, een van Oostenrijk en een van Sardinie te Zürich zullen zamenkomen om de definitive en formele redactie van de te Villafranca vastgestelde grondslagen des vredes op te maken.

De Parijsche correspondent der Londensche *Morning Post* zegt in een schrijven van den 19den dezer: » Het Fransche gouvernement zal, naar ik reden heb om te denken, de groote mogendheden uitdrukkelijk uitnoodigen om zich op eene conferentie te vereenigen ter overweging der schikkingen welke vereischt worden om de vredespraeliminairen ten uitvoer te leggen. Er hebben thans tot bereiking van dat doel mededeelingen tusschen Parijs, Londen, Berlijn, St. Petersburg en Weenen plaats. Het Fransche gouvernement is voornemens de Venetianen, de Toscaners en de bevolking der Hertogdommen te beschermen; en het schijnt als of het de grove en voor de Italianen smartelijke feilen, welke het bij het sluiten van den vrede heeft begaan, weder zoekt goed te maken. Het is een zeer moeijelijk werk, hetwelk de Keizer en zijne raadslieden bij nadenken begrepen hebben te moeten ondernemen. Het Fransche leger zal nog geruimen tijd in Italie blijven."

ITALIE.

In het officiele dagblad van de Toscaansche regering leest men eene ministeriele aanschrijving, den 15den dezer aan de hoofden der gewestelijke besturen gerigt, van dezen inhoud: » De Toscaansche gelastigden te Turyn schrijven aan de Toscaansche regering: » » Indien Toscana in zijnen goeden en echt Italiaanschen geest volhardt, is het steeds meester van zijn lot. Wanneer het op eene Italiaansche wijze over zich zelf beschikt, zal het oneindig veel tot verwezenlijking van het voor Italie bestemde lot bijdragen.""

» Na deze mededeeling is er slechts weinig meer te zeggen. Ons land make zich gereed om met waardigheid en nadruk zijnen Italiaanschen wensch uit te spreken. De regering zal nu, gelijk steeds, toonen op de hoogte der tijdsomstandigheden te zijn. Zij zal aan den nationalen wensch der ingezetenen gelegenheid geven om zich door middel van burgerlijke verrigtingen te doen kennen. Zij zal de wanorde, van welken kant ook komende, bestrijden, omdat de wanorde de vijandin van elke goede gedachte en van ieder verstandig en edel besluit is, omdat de wanorde de geestkracht eens volks breekt en ze tot deszelfs schande doet strekken. Zij verwacht dat de plaatselijke overheden aan haar vertrouwen zullen beantwoorden. Deze mededeeling mag openbaar gemaakt worden."

Bij een besluit der Toscaansche regering van den 16den dezer is bepaald dat te Florence en in 23 andere gemeenten de burgerij gewapend en eene burgerwacht opgerigt zal worden.

ENGELAND.

Het ministerie Derby had maatregelen genomen tot daarstelling eener onderzeesche telegraaphlinie tusschen Engeland en Malta over Gibraltar, ten einde de telegraphische communicatie tusschen Indie en het moederland onafhankelijk van de welwillendheid van elke andere Europesche mogendheid en van het behoud des vredes in Europa te maken. Dat plan wordt door het tegenwoordige ministerie doorgezet; de geleiddraad voor de linie tusschen Engeland en Gibraltar wordt reeds vervaardigd; hij zal echter in dit jaar nog niet kunnen worden gelegd. Dit heeft men vernomen uit eene in de zitting van het Hoogerhuis van den 19den dezer over die zaak gevoerde woordenwisseling.

TURKIJE.

Volgens berigt uit Konstantinopel van den 13den dezer had de Sultan van de voorgenomene reis naar Egypte afgezien, en zou hij zich tot eenen uitstap naar de Dardanellen bepalen. De reden daarvan was, naar algemeen werd gezegd, in geldgebrek gelegen; doch sommigen zagen daarin een uitwerksel van Frankrijks invloed; de Onderkoning van Egypte toch, die meer en meer naar Frankrijk scheen over te hellen, wenschte het hooge bezoek geenszins, maar duchtte van hetzelve nadeelige gevolgen voor de zelfstandigheid zijner regering.

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van Vertegenwoordigers van eergisteren is (gelijk wij reeds beknopt hebben gemeld) van regeringswege een wets-ontwerp van groot gewigt ingediend. Daarbij vraagt het gouvernement voor de uitlegging der stad Antwerpen en voor de voortzetting harer fortificatiewerken eene som van twintig millioen francs, en verder voor eene reeks van te ondernemen of te voltooijen werken van algemeen nut eene som van vijf en twintig millioen. Onder deze openbare werken behooren: het voltooijen van den staatsspoorweg, de verbetering der haven van Ostende, het aanleggen eener noodhaven te Blankenberg benevens het bouwen van zeesluizen aldaar, het aanleggen eener regtstreeksche spoorweg-communicatie tusschen Brussel en Leuven over Kortenberg; voor het eerste van de genoemde werken wordt 7,450,000 fr., voor het tweede 650,000 fr., voor het derde 600,000 fr., voor het laatste 4,000,000 fr. gevraagd.

Verder wordt in de voorgedragen wet bepaald dat de stad Antwerpen tien millioen francs voor hare uitbreiding en versterking zal bijdragen en als vergoeding daarvoor den grond, de gebouwen en werken der te sloopen omwalling zal bekomen. Eindelijk wordt het gouvernement gemagtigd om eene som van vijf en veertig millioen francs op te nemen tot dekking der bij deze wet bepaalde staatsuitgaven.

Het is, gelijk uit een artikel van de *Indépendance Belge* opgemaakt kan worden, de wensch en de bedoeling des gouvernements dat deze voordragt in dezen zomer afgedaan worde, en daartoe alleen of hoofdzakelijk is de buitengewone zitting der wetgevende kamers belegd. Evenwel verwacht men dat er door eenige leden een voorstel zal worden gedaan om de openbare beraadslaging tot de gewone zitting, dus tot den herfst uit te stellen, en dat dit voorstel veel ondersteuning zal vinden.

De *Observateur Belge*, een liberaal dagblad van Brussel, zegt in zijn nommer van gisteren: »Het is thans gebleken dat de hoofdreden, waarom het gouvernement de Kamers buitengewoon heeft doen vergaderen, gelegen was in het voornemen om het noodige geld te vragen voor de uitlegging van Antwerpen en voor het aanleggen van een nieuw verschanst kamp onder de muren dier vesting. De voorgenomen uitlegging moet bestaan in het vervangen der thans aanwezige wallen door eene versterkte omwalling, welke niet alleen de tegenwoordige stad, maar ook de voorsteden en den omliggenden grond zal insluiten, en alzoo zes malen zoo veel uitgestrektheid gronds zal omvatten als binnen den bestaanden wal besloten is. Het nieuwe verschanste kamp zal worden gevormd door de daarstelling van zeven of acht citadellen buiten de stad en op zekeren afstand van de nieuwe omwalling, zoodat er tusschen de citadellen en de omwalling eene groote ruimte open blijft, alwaar de Belgische troepen zullen kunnen legeren en eenen aanrukkenden vijand het hoofd zullen kunnen bieden. Wanneer de voorgenomen werken rondom Antwerpen uitgevoerd zijn, zal Belgie op den regter oever der Schelde een van de sterkste bolwerken hebben, welke er in Europa bestaan. Hierdoor zal eene zoo groote wijziging in 's lands defensiestelsel worden gebragt, dat eene verandering der organisatie van ons leger welligt het gevolg zal moeten zijn, en misschien ook eene blijvende verhooging van het budget van oorlog. Zeker is het, dat Antwerpen, hetwelk nog niet lang geleden enkel eene groote vesting van den rang van Bergen en Namen was, de hoeksteen van ons defensiestelsel en het bolwerk van ons volksbestaan zal worden."

— Dezer dagen is berigt dat in Belgie eene vereeniging van particulieren is gevormd met het doel om het regtstreeksche handelsverkeer tusschen dat land en het zuiden der Vereenigde Staten van Noord-Amerika te bevorderen. Thans berigt de officiele *Moniteur*, dat er een gelastigde van het Belgische gouvernement bij die vereeniging is aangesteld.

NASCHRIFT.

PARIJS, 22 Julij. Gisteren heeft de Keizer het corps diplomatique ontvangen. Op de door den Pauselijken Nuntius namens hetzelve aangeboden gelukwenschen heeft de Keizer hoofdzakelijk geantwoord, dat Europa bij het begin van den oorlog een zoo onregtvaardig oordeel over hem had geveld, dat hij zich gelukkig rekende door het sluiten van eenen aan Frankrijks eer en belangen voldoenden vrede te hebben kunnen bewijzen, dat het geenszins zijn voornemen was de orde van zaken in Europa omver te werpen en een algemeenen oorlog te doen ontstaan. Hij hoopte dat alle geschillen zouden verdwijnen en de vrede van langen duur zou wezen.

FRANKFURT, 21 Julij. Naar men verneemt heeft de Bondsvergadering in hare zitting van heden de voorstellen aangenomen, welke strekken om de bondscontingenten en bondsvestingen onverwijld op den voet van vrede terug te brengen.

BERLIJN, 21 Julij. Het *Mainzer Journal* heeft een stuk openbaar gemaakt, hetwelk heette de bemiddelingsvoorstellen der drie onzijdige groote mogendheden te bevatten. De half-officiele *Preussische Zeitung* verklaart deze mededeeling, voor zoo ver Pruissen daarmede in verband is gebragt, voor volstrekt ongegrond.

LONDEN, 22 Julij. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren avond zeide de heer Disraëli, dat de vrede Europa's evenwigt in stand hield en stof tot blijdschap opleverde, en dat Engeland over den loop der gebeurtenissen tevreden mogt zijn; het behoorde echter zijns inziens in geen geval aan een congres tot behandeling der Italiaansche aangelegenheden deel te nemen, maar verlangde vol vertrouwen van zijnen steeds getrouwen bondgenoot, den Keizer der Franschen, vermindering der Fransche legermagt als bewijs en onderpand van de opregtheid zijner vredelievende en vriendschappelijke betuigingen.

De heer Gladstone, de kanselier der schatkist, verklaarde dat er vooruitzigt bestond op vermindering der Fransche legermagt, zoodra Europa's gesteldheid zulks zou veroorloven; hij dreef den spot met den weêrzin dien de heer Disraeli thans tegen het houden van een congres aan den dag legde, terwijl diens ambtgenoot, lord Malmesbury, vroeger getracht had het houden van een congres te bewerken.

De heer Bright predikte onzijdigheid en laakte de heftige uitvallen van Engelsche dagbladen tegen Keizer Napoleon, als gevaarlijk voor den vrede zijnde. Hij zeide dat lord Palmerston in zijn oog de geschiktste man was om de bestaande verwikkelingen tot vereffening te brengen.

Lord John Russell, de minister van buitenlandsche zaken, insgelijks de uitvallen der Engelsche dagbladen tegen Frankrijk lakende en van Keizer Napoleons goede trouw overtuigd zijnde, verklaarde evenwel dat Engeland zijne militaire toerustingen moest voortzetten.

In denzelfden geest sprak lord Palmerston; hij voegde er bij, dat Italie's tegenwoordige gesteldheid bewees dat de vrede even zoo verschrikkelijk kon zijn als de oorlog. Hij zeide verder dat lord Malmesbury, de vorige minister van buitenlandsche zaken, zoo hij bekwamer ware geweest, het uitbreken van den oorlog zou hebben kunnen verhoeden, en dat het van de omstandigheden afhankelijk was of Engeland deel aan het congres zou nemen.

De heer Fitzgerald verdedigde hetgeen lord Malmesbury dezer dagen in het openbaar heeft gezegd om aan Harer Majesteits gouvernement de deelneming aan het congres te ontraden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 22sten Julij* 1859.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn voortgezet de beraadslagingen over het wets-ontwerp houdende bepalingen omtrent het gebruik der spoorwegen.

De behandeling van art. 42, luidende:

» Elke spoorweg kan van rijkswege worden genaast.

» Dit geschiedt op de wijze en onderde voorwaarden, bij de vergunning voor de daarover loopende dienst bepaald."

aan de orde zijnde heeft de heer Thorbecke de vraag behandeld in hoe ver het noodig kon zijn het regt van naasting in de wet op te nemen. Die vraag beantwoordde hij toestemmend, als zijnde, naar zijn oordeel, zoodanig regt soms noodig in het algemeen belang, zoo tot verbinding van onderscheidene lijnen als tot vereeniging van maatschappijen, soms in het belang van het Rijk. Hij meende echter dat dit regt in de wet opgenomen zijnde, alsdan de voorwaarden daaromtrent eveneens in de wet moesten worden vastgesteld. Die voorwaarden in het gewijzigd ontwerp niet voorkomende, stelde hij voor om die uit het oorspronkelijke wets-ontwerp over te nemen, en art. 42 aldus te lezen:

» Elke spoorweg, welke gedurende *twintig* jaren door de ondernemers eener spoorwegdienst is gebruikt, kan van rijkswege worden genaast. De naasting geschiedt tegen den prijs die aldus wordt gevonden:

» Men berekent de zuivere inkomsten van de zeven laatste jaren, trekt daarvan de twee ongunstigste jaren af, en neemt het gemiddeld bedrag der na de aftrekking overblijvende vijf jaren, brengt de alzoo verkregen som door die met twintig te vermenigvuldigen tot kapitaal en voegt daarbij eene premie van vijftien ten honderd.

» Van het voornemen om den spoorweg te naasten wordt ten minste één jaar te voren aan de bestuurders der dienst kennis gegeven."

De Minister tegen die veranderde lezing geen bezwaren ingebragt hebbende, werd deze met 53 tegen 2 stemmen aangenomen.

De artt. 43 en 44, nog behoorende tot hoofdstuk IV, werden zonder beraadslaging goedgekeurd.

De Vergadering ging daarop over tot het nemen eener nadere beslissing omtrent de wijziging voorgesteld door den heer van Nispen van Sevenaer op art. 27, waaromtrent gisteren de stemmen staakten. Die wijziging, luidende: De sluiting der hekken langs den spoorweg geschiedt door of van wege de ondernemers der spoorwegdienst, naar regelen daaromtrent door Ons voor te schrijven", werd bij deze tweede stemming verworpen met 30 tegen 27 stemmen. De wijziging van den heer Schimmelpenninck op hetzelfde artikel, daarna in omvraag gebragt, werd met 31 tegen 26 stemmen aangenomen, zoodat die redactie in de plaats is getreden van art. 27, gelijk dit door de Regering was voorgesteld en nu luidt:

» De sluiting der hekken langs den spoorweg geschiedt door of van wege de ondernemers der spoorwegdienst, doch waar die hekken tot afsluiting dienen van uitwegen door of van wege hen, die het regt van uitweg bezitten.

Art. 29, luidende: » Binnen den afstand van *acht* el van een spoorweg wordt geen gebouw opgerigt, noch eenige muur of schutting", waaromtrent gisteren de stemmen staakten, werd alstoen op nieuw in stemming gebragt, en daarbij met 29 tegen 28 stemmen aangenomen.

Daarna werden de artt. 33 en 34, welke met art. 29 in verband stonden, en waaromtrent geen besluit gisteren genomen kon worden, alvorens over art. 29 was beslist, achtereenvolgens zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd, nadat de Minister daaruit weggenomen had de aanhaling van art. 28, dat door de Kamer was verworpen.

Vervolgens werden de artikelen behoorende tot hoofdstuk V (*Strafbepalingen*) behandeld. De woorden: » *De bestuurders van spoorwegdiensten*, voorkomende in den aanvang der artt. 45 en 47, werden veranderd in » *De bestuurders eener spoorwegdienst.*

De heer Thorbecke stelde voor, bij de behandeling van art. 45, om de daarin voorgedragen straf bedreigd tegen de bestuurders onder anderen zoo zij de dienst openen alvorens het dienstreglement is goedgekeurd, of magtiging daartoe hebben bekomen na gedane opneming van den weg en van hetgeen tot de dienst behoort, in overeenstemming te brengen met de bepaling van het gewijzigde art. 5 (6), waarbij bepaald is dat magtiging tot opening en hervatting der dienst, en tot het in gebruik nemen van nieuwe of herstelde rij- of voertuigen na voorafgegane opneming zal worden verleend. De beraadslaging tusschen dien heer en de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie gaf aanleiding tot het uiten van den wensch door den eerste om de behandeling van dit artikel uit te stellen, ten einde gelegenheid te geven tot het vinden eener juiste redactie ter tegemoetkoming aan het opperezen bezwaar.

De artt. 46—49 worden daarop achtereenvolgens zonder beraadslaging goedgekeurd.

De Minister van Justitie wijzigde de laatste alinea van art. 50, luidende:

» Overtreding van de artt. 28, 29, 31 en 32, of van de voorwaarden, gesteld bij Onze besluiten, naar aanleiding van de artt. 30 en 31 genomen, wordt gestraft met eene boete van *tien* tot *honderd* gulden.

» De overtreders worden daarenboven, op de vordering van het openbaar ministerie, veroordeeld om binnen een bij het vonnis te bepalen termijn de zaken in den vorigen stand te herstellen.

» Bij gebreke van voldoening aan die uitspraak wordt, na verloop van den gestelden termijn, het vonnis van regeringswege ten koste van den overtreder ten uitvoer gelegd.

» De kosten worden op den overtreder verhaald op de wijze, bij de wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen bepaald, naar een staat, opgemaakt door den ambtenaar, die het vonnis heeft doen uitvoeren." in dezen zin dat de woorden *op de wijze bij de wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen bepaald*, veranderd wierden in *door den ontvanger der registratie*, en zulks ter voorkoming van misverstand en verkeerde opvatting dezer bepaling in verband met de uitvoering van de wet van 1845. Het aldus gewijzigde artikel werd, nadat de Minister van Binnenlandsche Zaken daaruit de aanhaling van het weggevallen art. 28 had geligt, goedgekeurd.

Art. 51, luidende:

» Opzettelijke beschadiging of vernieling, geheel of ten deele, van de tot de dienst op den spoorweg behoorende roerende of onroerende goederen wordt gestraft met eene boete van *één* tot *duizend* gulden, of met gevangenis van *één dag* tot *twee* jaren, te zamen of afzonderlijk."

aan de orde gesteld zijnde, verklaarde de heer Godefroi zich tegen de zachtheid der straf bedreigd tegen hen die onroerende goederen van de spoorwegonderneming beschadigen of vernielen, en stelde voor de woorden: *of onroerende* weg te laten. De Minister van Justitie, erkennende dat dergelijk misdrijf volgens de regelen van het Strafwetboek zou kunnen gestraft worden, nam het voorstel van den heer Godefroi over, waarna het gewijzigd artikel werd goedgekeurd.

Art. 52, van den volgenden inhoud:

» Die *opzettelijk* gevaar doet ontstaan voor een trein, wordt gestraft met tuchthuis van *vijf* tot *tien* jaren,

» zoo verwonding of ander ligchamelijk letsel van iemand daarvan het gevolg is, met tuchthuis van *vijf* tot *vijftien* jaren;

» zoo verlies van menschenlevens daarvan het gevolg is met tuchthuis van *vijf* tot *twintig* jaren;

» zoo de daad als *moord* is te beschouwen, wordt de straf opgelegd, daartegen bij het Wetboek van Strafregt bedreigd",

gaf den heer Godefroi aanleiding om op te komen tegen de zijns inziens te ligte straf op te leggen volgens de 3de alinea. Hij meende dat het daarbij gestelde feit gelijk gesteld moest worden met brandstichting, waartegen in het Code Pénal en in de wet van 1854 zwaardere straffen zijn bedreigd, onverschillig of alleen verwonding of dood daarvan het gevolg was. Aangezien hij de hier voorgestelde bepaling, als mildere voorschriften bevattende, niet in strijd met de bestaande regeling omtrent een even zwaar misdrijf wilde hebben, stelde hij voor de 3de alinea aldus te lezen:

» zoo verlies van menschenlevens daarvan het gevolg is met den dood" en de 4de alinea weg te laten.

De Minister van Justitie bestreed het gevoelen van den vorigen spreker en meende dat men eene gradatie van straf moest vaststellen, naar de mate van de gevolgen van het misdrijf, en waarbij hij tevens aantoonde dat in de Belgische wet op dit onderwerp eene gelijke bepaling als hier opgenomen was. De heer Godefroi nog nader zijne wijziging verdedigd hebbende, werd die, in stemming gebragt, met 45 tegen 12 stemmen verworpen.

De artikelen 52, 53 en 54 werden achtereenvolgens zonder beraadslaging goedgekeurd.

Op art. 55, aldus luidende:

» Overtreding van de artt. 35, 36 en 37 wordt gestraft met eene boete van *één* tot *duizend* gulden of met gevangenis van *één* dag tot *twee* jaren, te zamen of afzonderlijk.

» Gelijke straf wordt uitgesproken tegen de personen, bedoeld in art. 26, wanneer zij de sluiting der hekken, bedoeld in art. 27, verzuimen. Zijn door hen personen met de sluiting belast, dan zijn deze wegens het verzuim strafschuldig",

werden drie wijzigingen voorgesteld, te weten door de heeren Dullert, van Wintershoven en Sander.

De eerste strekte om de woorden » één tot duizend gulden of met gevangenis van één dag tot twee jaren" te veranderen in één tot honderd gulden of met gevangenis van één dag tot ééne maand".

De tweede diende tot bijvoeging aan het slot van de volgende bepaling:

» De straf wordt verdubbeld tegen de beambten die het door de onderneming steeds verpligte toezigt op het gesloten zijn van alle hekken zonder onderscheid hebben verzuimd."

De derde was tot bijvoeging aan het einde der navolgende bepaling:

» Desniettemin blijven de ondernemers verantwoordelijk voor de schade aan personen of eigendommen toegebragt ten gevolge van verzuim om hunnerzijds op het gesloten zijn van alle hekken te doen toezien."

Bij de zeer breedvoerige beraadslaging die over dit artikel plaats vond, waaraan de heeren Dullert, van Nispen van Sevenaer, van Wintershoven, Mackay, van Hall, Betz, Godefroi, van Heukelom, Sander en de Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie deel namen, werd besproken de vraag of de straf in dit artikel bedreigd niet te zwaar was voor sommige daden van weinig gewigt, die niet het minste nadeel hadden veroorzaakt, waaronder gerangschikt werden het verzuim van het sluiten van hekken tobehoorende aan eigenaars van uitwegen, en het wandelen langs den spoorweg. De heer van Nispen van Sevenaer te kennen gegeven hebbende dat de verwerping van zijne wijziging op art. 27 voor hem reden genoeg zou wezen om het geheele ontwerp af te stemmen, werd daarop door den Minister van Justitie geantwoord, dat de verpligting, opgelegd aan eigenaars van uitwegen om hunne hekken te sluiten, het houden van toezigt op die sluiting niet wegnam voor de spoorwegonderneming, die in de bepaling van art. 2 een prikkel zou vinden om voor eene behoorlijke bewaking te zorgen. Die verklaring bragt weder ter sprake het onderwerp bij art. 27 behandeld. Sommigen wilden zoodanig denkbeeld in de wet uitgedrukt hebben, of vonden in de bepaling van art. 2 juist reden voor de maatschappij om zich van het bedoelde toezigt te ontslaan; anderen verklaarden dat, nu eenmaal de civile verantwoordelijkheid aangaande het hier bedoelde onderwerp op de eigenaars was gelegd, de spoorwegondernemers voor de ontstane schade bij verzuim niet verantwoordelijk gesteld, noch de beambten bij den weg met straf bedreigd konden worden. De Ministers van Justitie en van Binnenlandsche Zaken gaven als hunne meening, op dat nu het beginsel in art. 27 was vastgesteld, bij de strafbepalingen niet daarop kon worden teruggekomen, maar dat het buiten allen twijfel was, dat in verband met de artt. 24 en 48 bij maatregel van inwendig bestuur ook het toezigt over het gesloten houden van hekken van de zijde der spoorwegbeambten kon worden geregeld, eene bewering die door sommige sprekers wedersproken werd, daar huns inziens de bedoelde maatregel geene bepalingen buiten de wet kon inhouden. De Ministers verklaarden zich voorts tegen al de wijzigingen; de bedreigde straf was, volgens hun gevoelen, aldus gesteld, dat er ruimte genoeg voor den regter overbleef om naar gelang van de gepleegde daad eene mindere of meerdere straf uit te spreken; de beide voorstellen strekkende om terug te komen op een aangenomen beginsel, achtten zij misplaatst in dit artikel. Op eene aanmerking van den heer Betz, die de Minister van Justitie als juist erkende, werden veranderd de woorden, *bedoeld in art.* 27 in de 2de alinea, in *aan hunne uitwegen geplaatst*, eene verandering noodig geworden, na de wijziging welke art. 27 had ondergaan.

De wijziging van den heer Dullert werd daarop aangenomen met 35 tegen 24 stemmen, en die van de heeren van Wintershoven en Sander verworpen, de eerste met 52 tegen 7, de laatste met 32 tegen 27 stemmen.

De Vergadering, vervolgens terugkeerende tot de behandeling van art. 45, gelijk besloten was, stelde de Minister van Justitie eene gewijzigde redactie op de 1ste alinea voor ter tegemoetkoming aan het bezwaar van den heer Thorbecke. Deze gaf daarop in overweging om die redactie te behandelen op morgen, met welk voorstel de Kamer zich vereenigde met 35 tegen 24 stemmen.

Na de goedkeuring der artikelen 56, 57 en 58, zonder beraadslaging, besloot de Kamer de beraadslaging over dit onderwerp op morgen voort te zetten.

De heer Dullert bragt daarna verslag uit op het laatst ingekomen regeringsverslag omtrent den staat van West-Indie, over welks conclusie later beslist zal worden.

De Commissie voor de Verzoekschriften bragt aan het einde der zitting op eenige adressen verslagen uit; onder deze adressen was er een van de heeren Metman c. s., betrekkelijk de verbinding van den Hollandschen spoorweg door eene lijn van Scheveningen naar Gouda.

De Commissie voorgesteld hebbende om dit verzoekschrift ter griffie neder te leggen, stelde de heer de Brauw daarentegen voor om, in het belang van het onderwerp, het naar den Minister van Binnenlandsche Zaken te zenden om inlichtingen, welk voorstel de Kamer met 26 tegen 16 stemmen afwees.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Julij.	Rivieren.	Waarnemings-punten.		Rivierhoogte boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren gewassen.	In 24 uren gevallen
21	BOVEN-RHIJN. . . .	*Keulen*,		+ 38.07	+ 2.22	8 ure	„	0.07
21	WAAL.	*Nijmegen*,		+ 8.32	+ 2.10	8 „	„	0.04
21	NEDER-RHIJN. . . .	*Arnhem*.		+ 8.35	+ 1.44	8 „	„	0.04
21	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,		+ 8.89	+ 1.52	8 „	„	0.02
20		*Maastricht*, (brug)		+ 42.38	+ 0.18	8 „	„	„
20	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)		+ 41.56	„	8 „	„	0.01
21		*Grave*		+ 5.06	+ 0.21	8 „	„	0.02
21	NIEUWE MAAS . . .	*Brielle*	H. W.	+ 0.59	„	6 u. 30 m.	„	0.06
			L. W.	— 0.58	„	3 u. 15 m.	0.05	„

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Landsgebouwen.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 29sten Julij 1859, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, in bijzijn van den Bouwmeester der Landsgebouwen, aan het locaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

de uitvoering van eenige Herstellings- en Verwwerken aan het Gebouw in gebruik bij het Departement van Marine, in het Lange Voorhout, te 's Gravenhage.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in deze provincie ter lezing gelegd worden.

Op den 25sten en 26sten Julij 1859 zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichting te bekomen zijn bij den Bouwmeester der Landsgebouwen W. N. Rose, en bij den Opzigter der Landsgebouwen W. L. van Zwet, beiden te 's Gravenhage.

's Gravenhage, den 8sten Julij 1859.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN TETS.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *zwarte ton* n°. 7, liggende op het *Noorder Pampus*, in het zeegat van *Goedereede*, is opgenomen en vervangen door eene *zwart geschilderde ijzeren Reddingboei, naar de uitvinding van Peacock.*

's Gravenhage, den 18den Julij 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

*** De Staatsraad, Commissaris des Konings in de Provincie Zuidholland,

Gezien het besluit van Gedeputeerde Staten van den 11den Julij 1859, n°. 24;

Gelet op art. 11 der Wet van den 13den Junij 1857 (*Staatsblad* n°. 87),

Brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat bij voornoemd besluit door Gedeputeerde Staten is bepaald:

dat de afzonderlijke Jagten op Waterwild, voor dit jaar, in deze Provincie zullen geopend zijn op Maandag den 1sten Augustus aanstaande; en dat mitsdien van dat tijpstip af, de uitoefening der Jagtbedrijven, vermeld in art. 15, lett. *d*, *f* en *h* der Jagtwet, geoorloofd zal wezen; onder herinnering aan de bepaling van art. 1 van het Reglement op de uitoefening der Jagt en Visscherij in deze Provincie, krachtens welke die Jagten niet anders mogen plaats hebben dan op het water, langs de stranden, oevers van meeren, plassen, rivieren, mitsgaders op moerassige landen.

En zal deze kennisgeving, door insertie in het *Provinciaal Blad*, in de *Nederlandsche Staats-courant*, alsmede in het *Dagblad van Zuidholland en 's Gravenhage*, ter kennis worden gebragt der Gemeentebesturen in Zuidholland en van de belanghebbenden.

's Gravenhage, den 12den Julij 1859.

De Staatsraad, Commissaris des Konings voornoemd,
VAN DER HEIM.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Kolonel, Directeur der Artillerie-Stapel- en Constructie-Magazijnen te Delft, zal, onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den heer Minister van Oorlog, op den 26sten Julij 1859, des middags ten 12 ure, op het Bureau zijner Directie, in de Houttuinen, in het openbaar, aan den minstinschrijvende Aanbesteden, de levering van:

300 Riem Gealuind Kardoespapier;
600 » Wit Infanterie Patroonpapier; en
eene partij Handspaken, ten behoeve van voorschreven Magazijnen.

De Voorwaarden der Aanbesteding zullen van heden af ter lezing liggen op het Bureau des aanbesteders, op de Bureaux van de heeren Commissarissen des Konings in de provincien, alsmede van den heer Kommanderenden Officier der Artillerie te Maastricht, en in het Café des Pays-Bas, bij den heer Möllenbeek, Botermarkt, te Amsterdam.

Delft, den 11den Julij 1859.

De Kolonel voornoemd,
STEUERWALD.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Helder zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar aanbesteden:

het Bouwen van eene bomvrije bergplaats vóór het fort Kijkduin, te Helder.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Donderdag den 28sten Julij 1859, des voormiddags ten 11 ure, in het locaal Tivoli, te Helder, alwaar van den 20sten Julij 1859 het bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Helder.

*** De Hoofdcommissie tot de Zaken der Israëliten brengt ter kennisse van de Israëlitische Kerk- en Schoolbesturen in het Rijk, dat door de Rabbinale Commissie van Examinatoren en door de Algemeene Commissie van Examinatoren voor Israëlitische Godsdienstonderwijzers enz. in dit jaar zijn toegelaten:

a. tot Oefenaar (baäl darsan) J. P. Koster, van Leeuwarden;

b. tot Godsdienstonderwijzers van den middelsten rang: J. J. Vleeschhouwer, van Steenwijk, L. de Jong, van Deventer, N. J. L. Muller, van Maassluis, E. Azijnman, van Amsterdam;

c. tot Godsdienstonderwijzers van den laagsten rang: G. Leuvenberg, van Ophemert, B. S. Berklou, van Oirschot, M. Parsser, van Zaandam, S. Pinkusson, van Leek, H. E. Duits, van Dordrecht, D. J. Herschel, van Lekkerkerk, A. L. Glazer, van Haarlem, Ph. de Wolff, van Utrecht, S. Houthakker, van Utrecht, A. W. Jacobson, van 's Gravenhage, D. D. Baruch, van Amsterdam, M. N. Swaap, van Amsterdam, F. Viskoop, van Amsterdam, J. Wijnkoop, van Amsterdam, W. Bromet, van Amsterdam.

's Gravenhage, 21 Julij 1859.

Voor de Hoofdcommissie voornoemd,
Hare Gecommitteerden,
A. DE PINTO, *Vice-President*.
A. B. WOLFF, *Secretaris*.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester, Strandvonder van Hellevoetsluis, roept voor de eerste maal op de regt hebbendende op een in het Engelsch Kanaal gevischt Anker en 16 Vadem Ketting, dik 0.019 El.

Heden, 19 Julij 1859.

TENCKINCK.

AANBESTEDING VAN EEN BAGGERVAARTUIG MET STOOMMACHINE EN TWEE BAGGERSCHUITEN.

De Burgemeester en Wethouders van Middelburg, voornemens zijnde op Maandag den 1sten Augustus 1859, 's middags ten 12 ure, op het Raadhuis der Gemeente, onder nadere goedkeuring van den Gemeenteraad, in drie afzonderlijke perceelen in het openbaar bij inschrijving aan te besteden de levering van:

1. een Vaartuig, geschikt om daarin eene Stoom-baggermachine te plaatsen;
2. eene Stoommachine van tien paardenkracht, met bijbehoorenden Baggertoestel;
3. twee Klepschuiten, met tuig en zeilen,

ten behoeve der havenwerken dier gemeente, noodigen mitsdien allen, die daarin gading mogten hebben, uit, om naar voormelde levering in te schrijven, hen tevens verwittigende, dat de voorwaarden dier aanbesteding voor een ieder op de daartoe gebruikelijke plaatsen ter inzage liggen, en tevens op franco aanvraag ter Gemeente-secretarie kosteloos verkrijgbaar zijn, terwijl alle inschrijvingsbiljetten vóór of op den 31sten Julij a. s. bij het Gemeentebestuur zullen moeten zijn ingekomen.

Middelburg, den 27sten Junij 1859.

De Burgemeester en Wethouders voornoemd,
BYLEVELD VAN SEROOSKERKE.
De Secretaris,
G. N. DE STOPPELAAR.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte, den 21sten Julij 1859 voor den Regter in het 1ste Kanton, 1ste Arrondissement, der Provincie Utrecht verleden, is door Mejufvrouw *Johanna Catharina Lambooy*, eerder Weduwe van *Egenius Lambertus Josephus Lambotte*, thans Huisvrouw van *Johannes van Liefland*, wonende te Utrecht, Handligting verleend aan haren minderjarigen Zoon *Johannes Petrus Lambotte*, ingevolge Art. 484 Burgerlijk Wetboek, voornamelijk tot het uitoefenen eener Koekbakkerij.

Voor Extract,
De Griffier van het Kantongeregt te Utrecht,
H. WALLER.

*** Bij notariele Acte, de dato 28 Mei 1859, is tusschen de Ondergeteekenden *Hendrik van Aarsen*, Goud- en Zilversmid en handelaar in Goud, Zilver en Edelgesteenten, wonende te Dordrecht, en *Petrus Cornelis van Aarsen*, zonder beroep, wonende mede te Dordrecht, aangegaan eene Vennootschap ten doel hebbende het uitoefenen eener Goud- en Zilversmederij en het drijven van handel in Goud, Zilver en Edelgesteenten, onder de firma van *H. van Aarsen & Zoon*, voor den tijd van vijf jaren, ingegaan op den datum der acte, met bepaling dat de Vennoot, die verlangt de Vennootschap te doen eindigen, gehouden zal zijn zes maanden te voren hiervan schriftelijk kennis te geven aan zijnen Compagnon; dat voorts ieder der Vennooten geregtigd zal zijn tot het teekenen der firma en tot alle handelingen aangaande de Vennootschap, onder uitdrukkelijk beding echter dat geen der Vennooten zonder medewerking van den anderen eenige gelden voor de Firma zal mogen opnemen of gelden der Firma aan derden zal mogen leenen of borgtogten teekenen.

Voor uittreksel,
H. VAN AARSEN.
P. C. VAN AARSEN.

*** Bij Acte, den 28sten Februarij 1859 voor den Notaris *P. A. Beets*, te Nieuwe Diep verleden, is tusschen de heeren *Jan van Bruggen*, zonder beroep, en *Willem Cornelis Marinus van Bruggen*, Winkelier, beiden te Nieuwe Diep, eene Vennootschap aangegaan, tot het drijven van handel in Kruidenierswaren, Tabak, Dranken, Wijnen enz., onder de Firma van *W. C. M. van Bruggen*, ingegaan 1 Januarij 1859, en eindigende met den dood van eerstgenoemden Vennoot en zijne Echtgenoot; ieder Vennoot heeft regt tot teekening der Firma, doch mogen geene onroerende goederen aangekocht, gelden opgenomen of ter leen gegeven worden, dan met onderling goedvinden.

OPROEPING.

Alle degenen die iets verschuldigd zijn aan, te vorderen hebben van, of papieren en andere goederen onder zich berustende hebben, behoorende tot den ingevolge Art. 459 Burgerlijk Wetboek onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarden Boedel van wijlen Zijne Excellentie den Heer *J. F. D. Bouricius*, in leven Vice-Admiraal der Nederlandsche Marine, op den 4den Mei jl. overleden op de terugreize uit Neerlandsch Indie naar het Vaderland, aan boord van Zr. Ms. fregat *de Ruyter*, worden verzocht daarvan ten spoedigste, en altijd vóór den 20sten Januarij 1860, betaling of opgave te doen ten Kantore van den Notaris *W. J. Hidde Bok* aan den Helder.

Helder, 20 Julij 1859.

Namens de Erven van Zijne Excellentie den Heer Vice-Admiraal Bouricius,
W. J. HIDDE BOK, *Notaris*.

*** Die iets heeft te vorderen van, schuldig is aan, of iets onder zich heeft behoorende tot de Boedels en Nalatenschappen van den Heer *Hendrik Andries Ellerman*, in leven Gezagvoerder van het onder Reederij-Directie der Heeren *Blaauw en C°.* te Amsterdam varende Barkschip *Valparaiso*, mitsgaders van deszelfs Echtgenoot Jufvrouw *Anna Catharina Cramer*, gedomicilieerd geweest te Amsterdam, en respectivelijk op den 8sten en 9den Januarij 1859 aan boord van gezegd Barkschip ter hoogte van Batavia overleden, wordt verzocht daarvan in den loop der maand Augustus dezes jaars schriftelijke opgave in te zenden ten Kantore van den Notaris *Strengman* te Amsterdam, opzigtens welke Boedels en Nalatenschap wordt gebruik gemaakt van het regt van beraad, overeenkomstig Art. 1070 van het Burgerlijk Wetboek.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

VRIJDAG 22 JULIJ 1859.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{1}{2}$	64	$63\frac{11}{16}$
Dito dito	3	$75\frac{5}{8}$	—	—
Dito dito	4	$96\frac{7}{8}$	$97\frac{1}{8}$	—
Syndicaat	$3\frac{1}{2}$	—	—	—
Handel-maatsch.	$4\frac{1}{2}$	$128\frac{1}{2}$	—	—
BELGIE. Bij *Rothschild*	$2\frac{1}{2}$	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	$104\frac{1}{8}$	$104\frac{1}{2}$	—
Dito 1828–1829	5	$102\frac{1}{4}$	—	—
Dito 1840	4	86	—	—
Stieglitz	4	$86\frac{1}{4}$	—	—
Dito 1854	5	95	—	—
Dito 1855	5	$100\frac{3}{4}$	$100\frac{7}{8}$	—
Engelsche	$4\frac{1}{2}$	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans	$2\frac{1}{2}$	$30\frac{1}{2}$	[illegible]	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	41	—	—
PORTUG. Te Lond.	3	$43\frac{15}{16}$	$44\frac{1}{8}$	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852	5	$57\frac{1}{2}$	58	$57\frac{3}{4}$
Dito Zilv. Nation.	5	$61\frac{1}{2}$	$61\frac{3}{4}$	$61\frac{1}{2}$
Dito Zilver 1849–1854	5	74	$74\frac{1}{4}$	—
Dito 1847–1852	$2\frac{1}{2}$	$30\frac{3}{8}$	$30\frac{1}{2}$	—
MEXICO. Londen	3	—	—	—
GRENADA id.	$2\frac{3}{4}$	—	—	—
VENEZUELA id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	95
Mexico			$18\frac{7}{8}$
Dito	3	»	—
Spanje	$1\frac{1}{2}$	»	$31\frac{3}{4}$
Venezuela			$40\frac{3}{4}$
Uitgestelde			—
Grenada			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	62
Nat. Metalliek	5	»	65
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	$\frac{1}{2}$	»	—
Crédit Prost.			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	67.20
Fr. Créd. Mob.			860
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	$1\frac{1}{2}$	»	—
Russische Spoorwegen			497.00

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	—
Idem Nationaal			—
Wissel Londen			—

Van Weenen is geene notering ontvangen.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.